

der dels er Landbrugsejendomme, dels Ejendomme af anden Art. Endelig skal nævnes, at det ifølge Stk. 5 er den ved Skatteansættelsen for Skatteaaret 1941—42 (efter den tidligere Lov 1940—41) ansatte Værdi af Ejendommens Besætning og Inventar, der skal lægges til Grund ved Beregningen af Ejendommens Laanegrænse.

Da de i § 1 indeholdte Bestemmelser ogsaa paa andre Punkter er blevet udbygget eller omarbejdet, gengives Paragraffen nedenfor i sin Helhed i den nye Form:

»Tinglysning af Gæld paa fast Ejendom — herunder Tinglysning af Rykningspaategninger — skal efter denne Lovs Ikrafttræden ikke kunne finde Sted, for saa vidt og i det Omfang Gælden med Tillæg af foranstaaende Hæftelser derved kommer til at overstige Ejendommens *Laanegrænse*. Til Gæld henregnes ikke Arvekav, der ønskes sikret ved tinglyst Skifteekstrakt.

Under *foranstaaende Hæftelser* i Stk. 1 medregnes Restpantegælden i Ejendommen med de Beløb, der fremgaar af Tingbogen eller — for offentlige Midlers Vedkommende — godtgøres paa anden af Indenrigsministeren godkendt Maade, hvorhos de paa Ejendommen tinglyste Grundbyrder, Livrenter, Aftægtsydelser og andre Byrder, hvortil der ikke tages Hensyn ved Vurderingen til Ejendomsskyld, medregnes med deres efter Reglerne i § 15 i Lov om Stempelafgift, jfr. Bekendtgørelse Nr. 99 af 23. April 1929, kapitaliserede Værdi, hvorimod der bortses fra det solidariske Ansvar til Kredit- og Hypotekforeninger og Sønderjydske Hypoteklaanefond samt fra Gæld efter tinglyste Høstpantebreve og Pantebreve for Laan, ydet af Statskassen til Fremme af Tørveproduktionen. Saafremt en Gældsbyrde alene maatte være tinglyst paa en Del af en Ejendom, medregnes den dog fuldt ud ved Opgørelsen af den paa Ejendommen hvilende tinglyste Gæld.

Ved en fast Ejendom forstaas i denne Lov en til Ejendomsskyld *selvstændigt vurderet* Ejendom.

Ved Ejendommens Laanegrænse forstaas 90 pCt., for Landbrugsejendomme (jfr. herved § 1 i Lov Nr. 106 af 3. April 1925 om Landbrugsejendomme) 100 pCt., af Ejendommens Vurderingssum til Ejendomsskyld med Fradrag i Henhold til § 5, Stk. 2, i Lov Nr. 202 af 20. Maj 1933 om Grundstigningsskyld. Er Ejendommen ikke særskilt vurderet